

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ

GENEL MERKEZİ

Yerli ve yabancı hiçbir kuruluşun "fon" adı altında bile yardım almamakla övünüyoruz.

16.04.1993 tarih ve 21554 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan Bakanlar Kurulu'nun 28.03.1993 tarih ve 93/4239 sayılı kararı ile "Kamu Yararına Çalışan Dernekler" arasına alınmıştır.

BASINA VE KAMUOYUNA

KEMALİST DEVRİMİN EĞİTİM BİLİMİNE ÖZGÜN KATKISI, KÖY ENSTİTÜLERİ!

Mustafa Kemal Paşa önderliğinde 3 yıl 3 ay 22 gün kadın, erkek ve çocuk topyekûn yedi düvelle boğuşup zaferle buluştuk, boynumuza asılan idam fermanını yırtıp attık, bir vatan kurtardık, bir cumhuriyet kurduk. Kurduk ama, 29 Ekim 1923'de yanmış yıkılmış, tek fabrika bacası tütmeyen, gırtlığına kadar borca batırılmış bir ülke ile kalakalmıştık. Çok yoksulduk, cahil bırakılmıştık, uluslaşmamıştık ve yarımız salgınların pençesinde kıvranıyorduk. Ekmek yapacak buğdayımız, bebenin altını saracak bezimiz, duvara çakacak çivimiz, çaya koyacak şekerimiz, mektup yazacak kâğıdımız bile yoktu. Tuğla, kiremit, cam yoktu. Serum, aşı, ilaç yoktu. Zaten çok az olan eğitilmiş evlatlarımızın çoğunu savaş meydanlarında şehit vermiştik.

Halkı doyurmak, tarımı ve hayvancılığı canlandırmak, fabrikalar kurmak, sanayileşmek, limanlara, demiryollarına sahip olmak, bunları başarmak için, para bulmak, parayı da Lozan'da diyeceğini demiş olan Lord Curzonlara avuç açmadan bulmak gerekiyordu.

Ne yapılacaksa yine milletle yapılacağına göre millet eğitilmeli, asıl savaş, cehaletle savaş kazanılmalıydı.

Kazanmalıydı da, nasıl?

12 milyon nüfusun okur yazar oranı erkeklerde yüzde 7, kadınlarda binde 4'le yerlerde sürünüyordu. Koca memlekette sadece **4894 ilkokul, 72 ortaokul, 23 lise** vardı ve bu 23 lisede okuyan toplam kız öğrenci sayısı, hemen tamamı subay, bürokrat ve levanten çocukları olmak üzere sadece 230 idi. Darülfünun'a ise üniversite demek olanaksızdı. İlkokuldan Darülfünun'a toplam öğrenci sayısı 347 bin 821 ile nüfusun ancak %2,8'i kadardı. Okul çağındaki her 4 çocuğumuzdan 3'ü okula gitmiyordu. Cehaletin en koyusu halkın %85'inin yaşadığı kırsal kesimde yuvalanmıştı. 40 bin köyün 38 bininde okul olmadığı gibi olsa gönderecek öğretmen de yoktu.

En acil sorunumuz işte bu devasa eğitim(sizlik) sorunuydu.

Kollar sıvandı. Önce **Harf Devrimi** ile ulus konuştuğu dilin alfabesine kavuşturuldu ve **Millet Mektepleri** ile okuma yazma seferberliğine girildi. 1933 **Üniversite Reformu** gerçekleştirildi. Mucize çözüm ise, o güne kadar dünyada benzeri görülmemiş **Köy Enstitüleri** ile bulundu. Tamamen bize özgüydü. Yerli ve milliydi. İlkokulu bitirmiş yoksul köy çocukları, hem bilimsel bilgilerle, edebiyat ve sanatla, hem de köylünün gereksinimi olan tarım,

Büyük Esat Mah.Uğur Mumcu Cad. Uğur Mumcu Sokağı No:24

Gaziosmanpaşa Çankaya ANKARA

Tel: (312) 232 43 44- 232 43 52 Faks: (312) 229 60 66

Posta Çeki Hesap No:105906 addgenelmerkez@add.org.tr

hayvancılık, sağlık, demircilik, inşaat, marangozluk gibi pratik bilgilerle donatılıyordu. Her öğrencinin yılda 25 dünya klasiği roman okuması ve bir enstrüman çalması zorunluydu.

Atatürk'ün 1936'da askerliğini çavuş ve onbaşı olarak yapmış gençlerle başlattığı Köy Eğitmenleri atılımının devamı olan Köy Enstitüleri, **Milli Eğitim Bakanı Hasan Âli Yücel** ve **İlköğretim Genel Müdürü İsmail Hakkı Tonguç** önderliğinde ilkokul öğretmeni yetiştirmek üzere **17 Nisan 1940**'da açıldı. Yurdun her bölgesinde **21 enstitü** hizmete sokuldu. **"İř için, iř içinde eğitim"** ilkesi uygulandı. Derslerin yarısı temel eğitim, diğer yarısı uygulamalı eğitim konularındaydı.

Enstitüler, Demokrat Parti döneminde 27 Ocak 1954'de kapatılıncaya kadar 1398'i kız, 15943'ü erkek, toplam 17 bin 341 öğretmen yetiştirdi. 1936'dan 1947 yılına kadar çalışmalarını sürdüren Köy Eğitmen Kurslarından 8 bin 675 eğitmen, enstitülerin sağlık bölümlerinden de 1248 sağlık memuru mezun edildi.

Enstitüler, **Fakir Baykurt, Ümit Kaftancıoğlu, Talip Apaydın, Mahmut Makal, Mehmet Başaran, Dursun Akçam** gibi ülkemizin yüz akı yazarlar, düşünürler, aydınlar armağan ettiler ulusumuza.

Bütün dünyada örnek bir eğitim sistemi olarak kabul edilen bu model, ilk günden itibaren, **"Kız ve erkek öğrencilerin bir arada okuması ahlaksızlıktır."**, **"Köy enstitülerinde verilen eğitim dinimize aykırıdır."**, **"Köy Enstitüleri komünist, dinsiz yetiştiren fuhuş yuvalarıdır"** diye ortalığı ayağa kaldıran, esasında halkı cahil bırakmak ve biat kültürüne tutsak ederek sömürmek isteyen, örnekleri bugün de görülen dinci-gerici zihniyet tarafından hep karalandı, yok edilmek istendi ve maalesef yok edildi.

Genç Cumhuriyet'in bu özgün ışığı söndürüldükten sonra da eğitim katliamı devam etti. **Bugün köylerimiz okulsuz, öğretmensiz, köylümüz cehaletin kucağında çaresiz...** Bu nedenle, Kemalistlerin en önemli görevlerden biri bu eğitim modelini günümüz koşullarına uyarlayarak yeniden hayata geçirmek olmalıdır. Taşımalı eğitim ve 4+4+4 ucube sistemleriyle bilimsel bilgiden yoksun bıraktıkları çocuklarımızı köy okullarını kapatarak tarikat şeyhlerine ve imamlara terk eden çağ ve akıl dışı zihniyet ancak böyle yok edilebilir.

Atatürkçü Düşünce Derneği olarak, **Köy Enstitüleri'nin** kuruluşunun 85. yılında fikir babası **Büyük Atatürk'ü**, dönemin Cumhurbaşkanı **İsmet İnönü'yü**, Milli Eğitim Bakanı **Hasan Âli Yücel'i**, ilköğretim Genel Müdürü **Tonguç Baba'yı** ve bu kutlu ocaktan yetişen değerli öğretmenlerimizi şükran ve saygıyla anıyor, Kemalizm'in namus sesini bir sis çanı gibi yurdumuz semalarına asarak milletimizle birlikte **Yeniden Atatürk Cumhuriyeti'ne** ulaşmak için var gücümüzle çalışacağımıza söz veriyoruz.

Saygılarımızla.

ATATÜRKÇÜ DÜşÜNCE DERNEğİ
GENEL MERKEZİ